

Andrzej Sikora

Izba bielska

Palestra 22/8(248), 89-90

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

związane ze stosowaniem przepisów o recydywie, zawartych w art. 60, 61, art. 73 § 3 k.k. i art. 57 k.k., na tle nasuwających się wątpliwości.

Odrębnym zagadnieniem związanym ze stosowaniem przepisów o recydywie jest pojęcie „podobieństwa przestępstwa”. Jest to zagadnienie szerokie. W praktyce sądowej (jak wykazała dyskusja po referacie) zagadnienie „podobieństwa przestępstwa”, które decyduje o tym, czy mamy do czynienia z powrotem do przestępstwa, nasuwa wiele wątpliwości. Wątpliwości te sędzia orzekający musi samodzielnie rozstrzygnąć, gdyż systematyka kodeksu karnego nie przesądza sama przez się o podobieństwie czynów przestępnych, określonych w poszczególnych rozdziałach kodeksu. W każdym razie zaniechana została dotychczasowa praktyka przyjmująca jako kryterium podobieństwa czynów przestępnych „pobudkę” działania sprawcy, czy też sam sposób „działania” przy popełnieniu przestępstwa.

Nowe wytyczne SN również i to zagadnienie mają szczegółowo wyjaśnić. Dane statystyczne z ostatniego okresu wykazują stabilność w zakresie dwukrotnego powrotu do przestępstwa, natomiast obserwuje się wzrost recydywy wielokrotnej. Prowadzi to do wniosku, że sama surowa represja karna w ramach art. 60 i 61 k.k. nie rozwiąże tych zagadnień. Stąd też wysuwany jest postulat zmiany treści art. 73 § 3 k.k., przewidujący możliwość

zastosowania zawieszenia wykonania kary w stosunku do recydywistów, co jednak spotyka się ze sprzeciwem dość znacznej części teoretyków i praktyków prawa. Jedno jest pewne, że zagadnienie walki z przestępczością powrotną z płaszczyzny ściśle formalnej samego orzekania kar w stosunku do recydywistów przesuwają się na płaszczyznę wykonania kary względem recydywistów na terenie zakładów karnych, albowiem wprowadzenie art. 60 i następnych przepisów w nowym kodeksie karnym zlikwidowało ani też nie ograniczyło tego groźnego zjawiska społecznego. Do tego celu nowoczesna polityka kryminalna dysponuje szeregiem nowych środków i instytucji, które powinny być wykorzystane bardziej skutecznie w walce z przestępczością powrotną.

Głos w dyskusji, jaka się wywiązała po referacie, zabierali sędziowie: Radziszewska, Żywolewska, Sieklucka, długoletni i doświadczony karnik sędzia Wincza, prokurator Sikorska oraz adwokaci: Bondyra, Daniszewski, Surowiński i inni. Dyskusja wniosła wiele ciekawych spostrzeżeń w zakresie orzekania w sprawach recydywistów i choć ujawniła wiele odmiennych stanowisk w tym zakresie, to jednak niewątpliwie przyczyniła się do wzbogacenia materiału potrzebnego do wprowadzenia ewentualnych zmian, które by doprowadziły do osiągnięcia celów nakreślonych polityką kryminalną Państwa.

adw. Kazimierz Surowiński

Izba bielska

Obrady Zgromadzenia Delegatów. W dniu 29 kwietnia 1978 r. w sali NOT-u w Bielsku-Białej odbyło się drugie Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bielsku-Białej, na które przybyło 41 delegatów oraz liczni zaproszeni goście, a wśród nich prezes Naczelnej Rady Adwokackiej *adw. dr Zdzi-*

sław Czeszejko-Sochacki, prezes Sądu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej *mgr Gerard Bajger*, prokurator wojewódzki *dr Stanisław Wyciszczak*, prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Katowicach *mgr Rudolf Krawiec*, a także przedstawiciele Komitetu Wojewódzkiego PZPR, Komitetu Miejskiego PZPR, Komitetu Wojewódzkiego

ZSL, Komitetu Wojewódzkiego SD, Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej i Ligi Kobiet.

Obradom przewodniczył adw. Stanisław Łojek.

Dziekan Rady adw. dr Jerzy Siek-lucki przedstawił dotychczasowy dorobek Izby i zamierzenia na przyszłość. Rok 1978 ma duże znaczenie dla Rady, gdyż zakończono remont lokalu, co wydatnie polepszyło warunki pracy Rady. Wyrazem tego było między innymi urządzenie w lokalu Rady otwartych zebrań partyjnych organizowanych przez POP, a także kolokwium krasomówstwa aplikantów adwokackich, imprez okolicznościowych (np. z okazji „Dnia Kobiet”) itp. W sprawozdaniu dziekana dominowała troska o dalszą poprawę stosunków międzyludzkich w zespołach, zwłaszcza przez dążenie do wzmocnienia organizacyjnego zespołów i sprawy podnoszenia poziomu pracy zawodowej adwokatów. Dziekan zaznaczył również, że ze względu na funkcję, jaką spełnia adwokatura, Bielska Rada Adwokacka przywiązuje dużą wagę do współpracy nie tylko tej tradycyjnej z sądem i prokuraturą, ale także z władzami politycznymi i administracyjnymi.

W dyskusji podniesiono sprawy świadczeń na rzecz adwokatów emerytów i ich rodzin, poprawy warunków lokalowych zespołów, zmiany taryfy adwokackiej, a także konieczność nowelizacji obecnych przepisów regulujących sprawę opłat karnych za II instancję, które w znacznym stopniu ograniczają zasadę dewolutywności.

Z wypowiedzi gości warto przytoczyć obszernie wystąpienie prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej dra Cze-

szejki-Sochackiego, który wysoko ocenił dotychczasową pracę Rady, działającej w trudnych warunkach. W odpowiedzi na niektóre problemy podniesione w dyskusji mówca stwierdził, że Naczelna Rada Adwokacka dokłada starań, by załatwić sprawy: zmiany taksy adwokackiej i zmiany opłat za II instancję w sprawach karnych. Prezes NRA podkreślił rolę, jaką Naczelna Rada Adwokacka przywiązuje do podnoszenia poziomu pracy zawodowej adwokatów, między innymi przez organizowanie studiów specjalistycznych, a w końcu złożył życzenia dalszego efektywnego działania.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Bajger oświadczył, że po oddaniu do użytku budującego się nowego skrzydła gmachu Sądu Wojewódzkiego znajdzie się w nim miejsce na pokój adwokacki. Przedstawił następnie główne kierunki działania Sądu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej, położył nacisk na ugodowe załatwianie spraw, a w końcu stwierdził, że wysoko ocenia poziom pracy adwokatów Izby.

Prezes zarządu wojewódzkiego Ligi Kobiet sędzia SW mgr Ewa Sokołowska podkreśliła w swym wystąpieniu znaczny udział adwokatów bielskich w pracy społecznej.

Delegaci jednogłośnie, na wniosek Komisji Rewizyjnej, udzielili absolutorium Radzie Adwokackiej.

W końcowej uchwale znalazły swe odzwierciedlenie zasadnicze wątki dyskusji, a także protest adwokatury bielskiej przeciwko produkcji bomby neutronowej. Uchwalono również przekazać kwotę 20.000 zł na Centrum Zdrowia Dziecka.

adw. Andrzej Sikora

Izba bydgoska

Obrady Zgromadzenia Delegatów. W dniu 13 maja 1978 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy. W obradach wzięli również

udział: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości tow. Czesław Kluczyk, skarbnik Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Gniewiewski, przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. To-